wälja ja pani lippama, seſt asjal 'polnud enam nalja, ja ei tulnud pigikäppa enam hirmutama, kelle käest ta 14. pääwase pääwalu sai.

Kawal mees.

Kord juhtusiwad kaks woorimeest ühe sandi koha pääl üksteise wastu tulema ja kummagi ei tahtnud kõrwa pöörda, et mööda olekſiwad saanud. „Tömma kõrwa!" hüüdis üks teisele. „Ei, tömma sina isi kõrwa!" hüüdis teine wastu. „Ei!" ütles esimene. „Ja mina nenda samuti!" wastas teine; ja et kummagi oma kiusust järele ei annud, tuli riid ja sõimamine.

„Kuule," ütles wiimaks esimene, „ma küsin s'ult wiimast korda weel: kas sa pöörad kõrwa wõi mitte? Kui sa mitte ei pööra, siis teen ma sinuga nendasamuti, kui täna juba ühega tegin."

See näitas teisele ometige üks tähelepandaw ähwardus olewat. „Noh," ütles ta, „siis aita wähemast m'ul sinu wankert eest natuke kõrwa tõsta, et ma omaga mööda pääsen." Sellega oli esimene rahul, ja wähem minutis oli tüli lõpetatud.

Enne kui n'ad äralahkusiwad, küsis see, kes mööda oli sõitnud, teise käest: „Kuule, sa ähwardasid esite, et sa minuga sedasama teed, mis täna juba ühega teinud oled, ütle m'ule ometige, mis sa siis temaga tegid?"

„Mis muud", wastas teine, „kui tema mitte kõrwa ei pöörnud, pöörsin mina kõrwa ja sõitsin mööda!"

Nalja tilgad.

Ühel õhtul kellu 9 tuli üks wana üksik mees wäljalt kodu ja leidis ühte wõõrast meest oma tuas riiete kapi kallal soriwat, mis üle ta äraehmatas; waras aga pöörис rahulikult ümber, löi maeaperemehele püksidega wasta kõrwu ja ütles üsna paha melega: „Sina lontrus ja hooletu inimene! mitte ühte paari häid püksigi ma ei leia siit, mis ka wäärt